

32001L0017

L 110/28

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

20.4.2001.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/17/EK
(2001. gada 19. marts)
par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁴⁾, kura papildināta ar Direktīvu 92/49/EEK ⁽⁵⁾, un Padomes 1979. gada 5. marta Pirmā direktīva 79/267/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās dzīvības apdrošināšanas nozarē ⁽⁶⁾, kas papildināta ar Direktīvu 92/96/EEK ⁽⁷⁾, paredz, ka izcelsmes dalībvalsts

uzraudzības iestāde apdrošināšanas sabiedrībām piešķir vienotu atļauju. Šī vienotā atļauja ļauj apdrošināšanas sabiedrībām veikt savas darbības Kopienā, dibinot uzņēmumus vai brīvi sniedzot pakalpojumus, bez citas atļaujas, ko izdod uzņēmēja dalībvalsts, un vienīgi izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes uzraudzībā.

- (2) Apdrošināšanas nozares direktīvās, kas paredz to, ka apdrošināšanas sabiedrībām piešķir vienotu Kopienas mēroga atļauju, nav koordinējošu noteikumu darbības izbeigšanas gadījumā. Skaidri noteikts, ka uz apdrošināšanas sabiedrībām, kā arī uz citām finanšu iestādēm neattiecas Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procesu ⁽⁸⁾. Iekšējā tirgus pareizas darbības un kreditoru aizsardzības nolūkiem Kopienas līmenī ir paredzēti noteikumi, kas koordinē apdrošināšanas sabiedrību darbības izbeigšanas procesu.
- (3) Koordinējoši noteikumi būtu arī jāievieš, lai nodrošinātu, ka sanācijas pasākumi, ko dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem, lai saglabātu vai atjaunotu kādas apdrošināšanas sabiedrības finanšu stabilitāti un, cik vien iespējams, novērstu darbības izbeigšanu, būtu vienlīdz iedarbīgi visā Kopienā. Šī direktīva attiecas uz sanācijas pasākumiem, kuri skar tādu personu iepriekšpastāvošas tiesības, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība. Šī direktīva būtu jāattiecina uz pasākumiem, kas paredzēti Direktīvas 73/239/EEK 20. pantā un Direktīvas 79/267/EEK 24. pantā, ja vien tie atbilst nosacījumiem sanācijas pasākumu definīcijā.
- (4) Šo direktīvu visā Kopienā piemēro apdrošināšanas sabiedrībām, kas definētas Direktīvās 73/239/EEK un 79/267/EEK, kuru galvenie biroji ir Kopienā, kā arī tādu apdrošināšanas sabiedrību Kopienas filiālēm, kuru galvenie biroji atrodas trešās valstīs, un kreditoriem, kas dzīvo Kopienā. Šai direktīvai nevajadzētu regulēt sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu ietekmi vis-à-vis trešām valstīm.

⁽¹⁾ OV C 71, 19.3.1987., 5. lpp. un OV C 253, 6.10.1989., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 319, 30.11.1987., 10. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1989. gada 15. marta atzinums (OV C 96, 17.4.1989., 99. lpp.), kas apstiprināts 1999. gada 27. oktobrī, Padomes 2000. gada 9. oktobra kopējā nostāja (OV C 344, 1.12.2000., 23. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. februāra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 63, 13.3.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK.

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva (1992. gada 10. novembris) 92/96/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, ar ko groza Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.

- (5) Šī direktīva būtu jāpieņemo darbības izbeigšanas procesiem neatkarīgi no tā, vai to pamatā ir vai nav maksātnespēja un vai tās ir brīvprātīgas vai obligātas. Tā būtu jāpieņemo kopīgiem procesiem, kas definēti izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos saskaņā ar 9. pantu, kuru gaitā tiek realizēti apdrošināšanas sabiedrību aktīvi un sadalīti ieņēmumi no tiem. Darbības izbeigšanas procesi, ko nepamato maksātnespēja un kas saskaņā ar 10. pantu paredz prioritāti apdrošināšanas prasījumu nokārtošanai, tāpat būtu iekļaujami šīs direktīvas darbības jomā. Valsts algas garantiju sistēmai būtu jāspēj pārņemt apdrošināšanas sabiedrības darbinieku prasījumus, kas izriet no darba līgumiem vai darba attiecībām. Šādi pārņemti prasījumi būtu jāregulē izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem (*lex concursus*) saskaņā ar šīs direktīvas principiem. Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpieņemo pēc vajadzības dažādiem darbības izbeigšanas procesu gadījumiem.
- (6) Sanācijas pasākumu pieņemšana neliedz sākt darbības izbeigšanas procesu. Darbības izbeigšanas procesu var sākt bez sanācijas pasākumu pieņemšanas vai pēc to pieņemšanas, un tas var beigties ar mierizlīgumu vai citiem līdzīgiem pasākumiem, jo īpaši sanācijas pasākumiem.
- (7) Filiāles definīcijai saskaņā ar spēkā esošajiem principiem maksātnespējas jomā būtu jāņem vērā apdrošināšanas sabiedrības juridiskās personības nedalāmība. Izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem būtu jānosaka tas, kādi noteikumi apdrošināšanas sabiedrības darbības izbeigšanā piemērojami aktīviem un pasīviem, kas faktiski atrodas pie neatkarīgām personām, kurām ir pastāvīga apdrošināšanas sabiedrības pārstāvja darbības tiesības.
- (8) Būtu jānošķir kompetentās iestādes sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu nolūkiem un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzības iestādes. Kompetentās iestādes var būt administratīvas iestādes vai tiesu iestādes saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem. Valsts tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz piekritības sadalījumu šādu iestāžu starpā nav šīs direktīvas nolūkā.
- (9) Šī direktīva nemēģina saskaņot valsts tiesību aktus attiecībā uz sanācijas pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem, bet tā paredz nodrošināt gan to, ka savstarpēji tiek atzīti sanācijas pasākumi un dalībvalstu pieņemtie noteikumi apdrošināšanas sabiedrību darbības izbeigšanas jomā, gan arī vajadzīgo sadarbību. Šajā direktīvā šī savstarpējā atzīšana ir īstenota, pateicoties vienotības, universāluma, koordinācijas, publiskuma, vienādas attieksmes un apdrošināšanas kreditoru aizsardzības principiem.
- (10) Svarīgi, lai tikai izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu tiesības pieņemt lēmumus par apdrošināšanas sabiedrību darbības izbeigšanas procesiem (vienotības princips). Šo procesu iznākumiem vajadzētu būt spēkā visā Kopienā, un visām dalībvalstīm tie būtu jāatzīst. Parasti šajos darbības izbeigšanas procesos jāņem vērā visi attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības aktīvi un pasīvi (universāluma princips).
- (11) Ja vien šī direktīva neparedz citādi, izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem būtu jāreglamentē lēmumi, kas paredz izbeigt kādas apdrošināšanas sabiedrības darbību, paši darbības izbeigšanas procesi un to iznākumi, kā materiāli, tā procesuāli, attiecībā uz personām un attiecīgajām tiesiskajām attiecībām. Tāpēc visiem nosacījumiem, ko piemēro darbības izbeigšanas procesu sākšanai, virzīšanai un izbeigšanai, visumā vajadzētu būt paredzētiem izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos. Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanu, šai direktīvai būtu jādod to elementu orientējošs uzskaitījums, uz kuriem jo īpaši attiecas izcelsmes dalībvalsts tiesību aktu vispārējā norma.
- (12) Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādēm un visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādēm tūlīt vajadzētu būt informētām par darbības izbeigšanas procesu sākšanu (koordinācijas princips).
- (13) Ārkārtīgi svarīgi, lai darbības izbeigšanas procesos būtu aizsargātas apdrošinātās personas, apdrošināšanasņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji un visas cietušās personas, kas ir tiesīgas tieši celt prasību pret apdrošināšanas sabiedrību sakarā ar prasījumu, kurš izriet no apdrošināšanas darbībām. Šāda aizsardzība nebūtu attiecināma uz prasījumiem, kuri izriet nevis no saistībām saskaņā ar apdrošināšanas līgumiem vai apdrošināšanas darbībām, bet no civiltiesiskās atbildības, kuru izraisījis kāds pārstāvis sarunās, attiecībā uz ko saskaņā ar likumu, kas piemērojams attiecīgajam līgumam vai apdrošināšanas darbībai, viņš pats nav atbildīgs saskaņā ar konkrētā līguma vai apdrošināšanas darbības noteikumiem. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm būtu jāgarantē apdrošināšanas kreditoriem īpaša kārtība saskaņā ar vienu no divām izvēles iespējām, kas paredzētas šajā direktīvā. Dalībvalstis var izvēlēties, vai apdrošināšanas prasījumiem noteikt absolūtu prioritāti, salīdzinot ar visiem citiem prasījumiem attiecībā uz aktīviem, kas atbilst tehniskajam nodrošinājumam, vai piešķirt īpašu statusu, par kuru pārāki var būt vienīgi prasījumi saistībā ar algām, sociālo nodrošinājumu, nodokļiem un lietu

- tiesībām attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības aktīvu kopumu. Neviens no šajā direktīvā paredzētajām divām metodēm neliedz dalībvalstij grupēt dažādu kategoriju apdrošināšanas prasījumus.
- (14) Šai direktīvai būtu jāmēģina nodrošināt pienācīgs līdzsvars starp apdrošināšanas kreditoru aizsardzību un citu ar dalībvalstu tiesību aktiem aizsargātu privilēģētu kreditoru aizsardzību, nevis saskaņot dažādās privilēģēto kreditoru sistēmas, kuras ieviestas dalībvalstīs.
- (15) Abas izvēles metodes apdrošināšanas prasījumu kārtošanai uzskata par būtībā vienādām. Pirmā metode garantē tehniskajām rezervēm atbilstīgo aktīvu attiecinājumu uz apdrošināšanas prasījumiem, otrā metode garantē apdrošināšanas prasījumiem pozīciju kreditoru grupējumā, ar kuru tiek attiecināti ne tikai tie aktīvi, kuri atbilst tehniskajām rezervēm, bet visi apdrošināšanas sabiedrības aktīvi.
- (16) Dalībvalstīm, kuras, lai aizsargātu apdrošināšanas kreditorus, izvēlas metodi, pēc kuras apdrošināšanas prasījumiem tiek piešķirta absolūta prioritāte attiecībā uz aktīviem, kas atbilst tehniskajām rezervēm, no savām apdrošināšanas sabiedrībām būtu jāprasa, lai tiktu izveidots un atjaunināts speciāls šo aktīvu reģistrs. Šāds reģistrs ir dokuments to aktīvu identificēšanai, kuri attiecināti uz šādiem prasījumiem.
- (17) Lai nodrošinātu abu apdrošināšanas prasījumu kārtošanas metožu līdzvērtību, šai direktīvai būtu jānosaka, ka attiecīgajām dalībvalstīm, kuras piemēro 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto metodi, jāprasa, lai katra apdrošināšanas sabiedrība jebkurā brīdī un neatkarīgi no varbūtējās darbības izbeigšanas skaidri norādītu prasījumus, kuriem saskaņā ar minēto metodi var būt prioritāte pār apdrošināšanas prasījumiem un kuri ir reģistrēti apdrošināšanas sabiedrības kontos, pēc aktīviem, kas var būt tehniskās rezerves saskaņā ar spēkā esošajām apdrošināšanas direktīvām.
- (18) Izcelsmes dalībvalstij būtu jāspēj paredzēt, ka gadījumā, ja apdrošināšanas kreditoru tiesības nodotas garantiju sistēmai, kas iedibināta šajā izcelsmes dalībvalstī, šīs sistēmas prasījumiem nedrīkst piemērot apdrošināšanas prasījumu grupēšanas noteikumus saskaņā ar šo direktīvu.
- (19) Pēc darbības izbeigšanas procesa sākšanas būtu jāatsauc attiecīgai apdrošināšanas sabiedrībai piešķirtā atļauja, ja vien šāda atļauja nav atsaukta iepriekš.
- (20) Lēmums sākt darbības izbeigšanas procesu, kas var būt nozīmīgs visā Kopienā saskaņā ar universāluma principu, būtu pienācīgi jāizziņo Kopienā. Lai aizsargātu ieinteresētās personas, lēmums būtu jāpublicē saskaņā ar izcelsmes dalībvalstī paredzēto kārtību un *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, un tālāk — izmantojot visus citus līdzekļus, kurus savās attiecīgajās teritorijās pieņēmušas pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes. Papildus lēmuma publikācijai tie zināmie kreditori, kuri dzīvo Kopienā, par lēmumu būtu jāinformē individuāli, un šajās ziņās jābūt vismaz tiem elementiem, kuri norādīti šajā direktīvā. Likvidatoriem būtu pastāvīgi jāinformē kreditori par darbības izbeigšanas procesu virzību.
- (21) Darbības izbeigšanas procesos kreditoriem vajadzētu būt tiesībām pieteikt prasījumus vai iesniegt rakstiskus apsvērumus. Kādā dalībvalstī, izņemot izcelsmes dalībvalsti, dzīvojošu kreditoru prasījumi kārtojami tāpat kā līdzvērtīgi prasījumi izcelsmes dalībvalstī bez diskriminācijas pilsonības vai dzīvesvietas dēļ (vienādas attieksmes princips).
- (22) Šai direktīvai būtu jāpiemēro sanācības pasākumiem principi, kas ir *mutatis mutandis* līdzīgi tiem, kas paredzēti darbības izbeigšanas procesiem. Būtu jānosaka, ka publikācija par šādiem pasākumiem ir vajadzīga tikai tad, ja izcelsmes dalībvalstī pārsūdzību var prasīt puses, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība. Ja sanācības pasākumi skar vienīgi tās tiesības, kuras ir attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības akcionāriem, locekļiem vai darbiniekiem kā tādiem, kompetentajai iestādei būtu jānosaka tas, kā saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem vajadzētu informēt aizskartās personas.
- (23) Šī direktīva paredz saskaņotus noteikumus, kas ļauj noteikt tiesību aktus, kas piemērojami apdrošināšanas sabiedrību sanācības pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem. Šī direktīva neparedz ieviest starptautisko privāttiesību normas, kas noteiktu tiesību aktus, kuri piemērojami līgumiem un citām tiesiskām attiecībām. Konkrēti, šī direktīva neparedz normatīvo regulējumu attiecībā uz līguma pastāvēšanu, pušu tiesībām un saistībām un parādu novērtēšanu.
- (24) Attiecībā uz šīs direktīvas galveno principu, saskaņā ar kuru sanācības pasākumus un darbības izbeigšanas procesus reglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību akti, būtu jāparedz izņēmumi, lai aizsargātu tiesisku paļāvību un attiecīgu darījumu drošumu dalībvalstīs, kas nav izcelsmes dalībvalsts. Šie izņēmumi būtu jāpiemēro sanācības pasākumu

un darbības izbeigšanas procesu ietekmei attiecībā uz dažiem līgumiem vai tiesībām, trešo personu lietu tiesībām, īpašumtiesību saglabāšanu, ieskaitu, regulētiem tirgiem, neizdevīgiem tiesību aktiem, pircējiem, kas ir trešās personas, un nepabeigtiem tiesas procesiem.

- (25) Šīs direktīvas 19. pantā paredzētais izņēmums, kas piemērojams sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu ietekmei attiecībā uz dažiem līgumiem vai tiesībām, būtu jāierobežo ar minētajā pantā norādīto ietekmi, un to nedrīkstētu attiecināt uz citiem jautājumiem, kas skar sanācijas pasākumus un darbības izbeigšanas procesus, piemēram, ar šiem līgumiem un tiesībām saistīto prasījumu pieņemšana, pārbaude, atzīšana un grupēšana, kuri būtu jāreglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
- (26) Sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu ietekme attiecībā uz nepabeigtu tiesas procesu būtu jāreglamentē tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā norit šis process attiecībā uz kādu lietu vai tiesībām, kas apdrošināšanas sabiedrībai atņemtas, piemērojot izņēmumu attiecībā uz *lex concursus* piemērojumu. Šo pasākumu un procesu ietekme attiecībā uz individuālām izpildes darbībām, kas izriet no šiem procesiem, būtu jāreglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem saskaņā ar šīs direktīvas vispārējo principu.
- (27) Visām personām, kurām jāsaņem vai jāsniedz ziņas atbilstīgi saziņas procedūrām, kuras paredzētas šajā direktīvā, būtu jāievēro dienesta noslēpums tā, kā tas noteikts Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā un Direktīvas 92/96/EEK 15. pantā, izņemot tiesu iestādes, kurām piemēro speciālus valsts tiesību aktus.
- (28) Vienīgi nolūkā piemērot šīs direktīvas noteikumus sanācijas pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem attiecībā uz filiālēm, kas atrodas Kopienā un kas ir kādas apdrošināšanas sabiedrības daļa, kuras galvenais birojs atrodas trešā valstī, izcelsmes valsts būtu jādefinē kā dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgā filiāle, un uzraudzības iestādes un kompetentās iestādes — kā šīs dalībvalsts iestādes.
- (29) Ja kādai apdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, pieder filiāles vairākās dalībvalstīs, saistībā ar šīs direktīvas piemērojumu katrai filiālei būtu piemērojams individuāls režīms. Minētajā gadījumā kompetentajām iestādēm, uzraudzības iestādēm, administratoriem un likvidatoriem būtu jāpieliek pūliņi, lai saskaņotu savas darbības,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro sanācijas pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām.

2. Ciktāl tas paredzēts 30. pantā, šī direktīva tāpat ir piemērojama sanācijas pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem attiecībā uz filiālēm Kopienā, kas ir tādu apdrošināšanas sabiedrību daļa, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “apdrošināšanas sabiedrība” ir uzņēmējsabiedrība, kas saņēmusi atļauju saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 79/267/EEK 6. pantu;
- b) “filiāle” ir kādas apdrošināšanas sabiedrības jebkāda veida pastāvīga klātbūtne, veicot apdrošināšanas darbību tādā dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts;
- c) “sanācijas pasākumi” ir pasākumi, kas saistīti ar pārvaldes institūciju vai tiesu iestāžu iejaukšanos, kuri ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas sabiedrības finansiālo stāvokli, un kuri ietekmē tādu pušu iepriekšpastāvošas tiesības, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība, to skaitā pasākumi, kas dod iespēju apturēt maksājumus, izpildes pasākumus vai samazināt prasījumus, un citi pasākumi;
- d) “darbības izbeigšanas process” ir kopīgs process, kura gaitā tiek realizēti apdrošināšanas sabiedrības aktīvi un pēc vajadzības starp kreditoriem, akcionāriem vai locekļiem tiek sadalīti attiecīgie ieņēmumi un kurš obligāti paredz administratīvas vai tiesu iestādes iejaukšanos, to skaitā gadījumus, kad šis kopīgais process tiek izbeigts ar mierizlīgumu vai kādu līdzīgu pasākumu, neatkarīgi no tā, vai tā pamatā ir vai nav maksātnešpēja un vai tas ir brīvprātīgs vai obligāts;

- e) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā apdrošināšanas sabiedrībai piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 79/267/EEK 6. pantu;
- f) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas nav izcelsmes dalībvalsts, kurā ir apdrošināšanas sabiedrības filiāle;
- g) "kompetentas iestādes" ir dalībvalstu administratīvās vai tiesu iestādes, kuras ir kompetentas sanācijas pasākumos vai darbības izbeigšanas procesā;
- h) "uzraudzības iestādes" ir kompetentās iestādes Direktīvas 92/49/EEK 1. panta k) apakšpunkta un Direktīvas 92/96/EEK 1. panta 1. punkta nozīmē;
- i) "administrators" ir jebkura persona vai institūcija, kuru kompetentās iestādes izraudzījušas sanācijas pasākumu vadīšanai;
- j) "likvidators" ir jebkura persona vai institūcija, kuru pēc vajadzības kompetentās iestādes vai apdrošināšanas sabiedrības pārvaldes institūcijas izraudzījušas darbības izbeigšanas procesa vadīšanai;
- k) "apdrošināšanas prasījumi" ir jebkura summa, kas apdrošināšanas sabiedrībai jāsamaksā apdrošinātajām personām, apdrošināšanas ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un visām cietušajām personām, kas ir tiesīgas tieši izvirzīt tādu prasību pret apdrošināšanas sabiedrību, kura izriet no apdrošināšanas līguma vai kāda cita Direktīvas 79/267/EEK 1. panta 2. un 3. punktā paredzēta darījuma tiesas apdrošināšanas darbībā, to skaitā summas, ko iepriekš minētajām personām glābā tad, kad daži parāda elementi vēl nav zināmi. Prēmijas, kas apdrošināšanas sabiedrībai jāsamaksā sakarā ar to, ka iepriekš minētie apdrošināšanas līgumi vai darbības saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro šiem līgumiem vai darbībām, nav noslēgtas vai ir anulētas līdz darbības izbeigšanas procesa sākšanai, arī uzskata par apdrošināšanas prasījumiem.

II SADAĻA

SANĀCIJAS PASĀKUMI

3. pants

Piemērošanas joma

Šo sadaļu piemēro 2. panta c) apakšpunktā definētajiem sanācijas pasākumiem.

4. pants

Sanācijas pasākumu pieņemšana un piemērojamie tiesību akti

1. Vienīgi izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas lemt par sanācijas pasākumu īstenošanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm citās dalībvalstīs. Sanācijas pasākumi neliedz izcelsmes dalībvalstij sākt darbības izbeigšanas procesu.
2. Sanācijas pasākumus reglamentē izcelsmes dalībvalstī piemērojamie normatīvie akti un procedūras, ja vien 19. līdz 26. pantā nav paredzēts citādi.
3. Visi sanācijas pasākumi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem un bez nevienas citas formalitātes ir spēkā visā Kopienā, arī attiecībā pret trešām personām citās dalībvalstīs, pat tad, ja šo citu dalībvalstu tiesību akti neparedz šādus sanācijas pasākumus vai arī uz to īstenošanu attiecina nosacījumus, kas nav izpildīti.
4. Sanācijas pasākumi ir spēkā visā Kopienā no brīža, kad tie stājas spēkā tajā dalībvalstī, kurā tos pieņēma.

5. pants

Uzraudzības iestāžu informācija

Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes steidzami informē izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes par visiem sanācijas pasākumiem, ja ir iespēja, pirms šāda pasākuma pieņemšanas vai, ja tādas iespējas nav, tūlīt pēc tam. Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes nekavējoties informē visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes par sanācijas pasākumu pieņemšanas lēmumu, kā arī par faktiskajiem iznākumiem, kurus varētu izraisīt šādi pasākumi.

6. pants

Publikācijas

1. Ja izcelsmes dalībvalstī ir iespējama kāda sanācijas pasākuma pārsūdzība, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, administrators vai jebkura cita šādi rīkoties pilnvarota persona izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar izcelsmes dalībvalstī paredzēto publicēšanas kārtību paziņo atklātībai sanācijas pasākuma lēmumu un bez tam

pie pirmās izdevības publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī izvilkmumu no dokumenta, kas nosaka attiecīgo sanācijas pasākumu. Visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuras ir informētas par sanācijas pasākuma lēmumu saskaņā ar 5. pantu, šāda lēmuma publicēšanu savā teritorijā var nodrošināt tā, kā uzskata to par vajadzīgu.

2. Publikācijās, kuras norādītas 1. punktā, precīzē arī izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi, piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar 4. panta 2. punktu, kā arī vajadzības gadījumā izraudzīto likvidatoru. Publikācijas veic tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām, kurā informācija ir publicēta.

3. Sanācijas pasākumus piemēro neatkarīgi no 1. un 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem par publikāciju, un attiecībā uz kreditoriem tie ir spēkā pilnā apjomā, ja vien izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes vai minētās valsts tiesību akti neparedz citādi.

4. Šo pantu nepiemēro, ja sanācijas pasākumi skar vienīgi tās tiesības, kuras ir kādas apdrošināšanas sabiedrības akcionāriem, locekļiem vai darbiniekiem kā tādiem, ja vien tiesību akti, kas piemērojami šiem pasākumiem, neparedz citādi. Kompetentās iestādes nosaka to, kā ieinteresētās personas, kuras skar šie sanācijas pasākumi, tiek informētas saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

7. pants

Informācija zināmajiem kreditoriem un prasījuma tiesības

1. Ja izcelsmes dalībvalsts tiesību akti prasa pieteikt prasījumu tā atzīšanas nolūkā vai paredz, ka par sanācijas pasākumu obligāti tiek informēti kreditori, kuru parastā dzīvesvieta vai juridiskā adrese vai galvenais birojs ir minētajā valstī, saskaņā ar 15. pantā un 17. panta 1. punktā paredzēto kārtību izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes vai administrators tāpat informē tos zināmos kreditorus, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs ir citā valstī.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos paredzētas tiesības pieteikt prasījumus vai iesniegt apsvērumus par saviem prasījumiem kreditoriem, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas šajā valstī, tiem kreditoriem, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas citā valstī, ir tādas pašas tiesības pieteikt prasījumus vai iesniegt apsvērumus saskaņā ar 16. pantā un 17. panta 2. punktā paredzēto kārtību.

III SADAĻA

DARBĪBAS IZBEIGŠANAS PROCESS

8. pants

Darbības izbeigšanas procesa sākšana un uzraudzības iestāžu informācija

1. Vienīgi izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas lemt par darbības izbeigšanas procesa sākšanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm citās dalībvalstīs. Šo lēmumu var pieņemt pirms sanācijas pasākumu pieņemšanas vai pēc tam.

2. Saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem pieņemts lēmums par darbības izbeigšanas procesa sākšanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm citās dalībvalstīs, visās pārējās dalībvalstīs tiek atzīts bez nevienas citas formalitātes, un ir spēkā no brīža, kad šis lēmums ir spēkā dalībvalstī, kurā sāks process.

3. Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes steidzami informē par lēmumu sākt darbības izbeigšanas procesu, ja iespējams, pirms šā procesa sākšanas vai, ja tādas iespējas nav, tūlīt pēc tam. Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes tūlīt informē visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes par lēmumu sākt darbības izbeigšanas procesu, kā arī par iespējamo ietekmi, ko varētu radīt šāds process.

9. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Lēmumu sākt kādas apdrošināšanas sabiedrības darbības izbeigšanas procesu, darbības izbeigšanas procesu un tā ietekmi reglamentē izcelsmes dalībvalstī piemērojamie normatīvie un administratīvie akti, ja vien 19. līdz 26. pants neparedz citādi.

2. Izcelsmes dalībvalsts tiesību akti jo īpaši nosaka:

- a) aktīvus, kas ir daļa no īpašuma, un rīcību ar aktīviem, kuri iegūti vai nodoti apdrošināšanas sabiedrībai pēc darbības izbeigšanas procesa sākšanas;
- b) apdrošināšanas sabiedrības un likvidatora attiecīgās pilnvaras;
- c) nosacījumus, pēc kuriem var veikt ieskaitu;

- d) darbības izbeigšanas procesa ietekmi uz tādiem kārtējiem līgumiem, kuru līgumslēdzēja puse ir apdrošināšanas sabiedrība;
- e) darbības izbeigšanas procesa ietekmi uz individuālu kreditoru ierosinātiem tiesas procesiem, izņemot 26. pantā paredzētos nepabeigtos tiesas procesus;
- f) prasījumus, kuri ierakstāmi apdrošināšanas sabiedrības pasīvē, un rīcību ar prasījumiem, kurus konstatē pēc darbības izbeigšanas procesa sākšanas;
- g) normas, kas reglamentē prasījumu pieteikšanu, pārbaudi un atzīšanu;
- h) normas, kas reglamentē to, kā tiek sadalīti ieņēmumi no aktīvu realizācijas, prasību grupējumu un to kreditoru tiesības, kuru prasījumi pēc darbības izbeigšanas procesa sākšanas daļēji apmierināti saskaņā ar lietu tiesībām vai īstenojot ieskaitu;
- i) nosacījumus un sekas tam, ja darbības izbeigšanas process tiek izbeigts, jo īpaši ar mierizlīgumu;
- j) kreditoru tiesības pēc darbības izbeigšanas procesa slēgšanas;
- k) to, kam jāsedz darbības izbeigšanas procesa izmaksas un izdevumi;
- l) noteikumus attiecībā uz tādu juridisku aktu spēkā neesamību, anulējumu vai neīstenojamību, kuri ir neizdevīgi visiem attiecīgajiem kreditoriem.

10. pants

Apdrošināšanas prasījumu grupēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas prasījumiem ir prioritāte, salīdzinot ar citiem prasījumiem pret apdrošināšanas sabiedrību, saskaņā ar vienu no turpmāk minētajām metodēm vai saskaņā ar abām šīm metodēm:
- a) attiecībā uz aktīviem, kas atbilst tehniskajām rezervēm, apdrošināšanas prasījumiem ir absolūta prioritāte, salīdzinot ar visiem citiem prasījumiem pret apdrošināšanas sabiedrību;
 - b) attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības aktīvu kopumu apdrošināšanas prasījumiem ir prioritāte, salīdzinot ar visiem citiem prasījumiem pret apdrošināšanas sabiedrību, izņemumu var piemērot vienīgi:
 - i) darbinieku prasījumiem, kas izriet no darba līgumiem un darba attiecībām,

- ii) valsts nodokļu iestāžu prasījumiem,
- iii) sociālā nodrošinājuma sistēmu prasījumiem,
- iv) lietu tiesību noteiktiem prasījumiem attiecībā uz aktīviem.

2. Neierobežojot 1. punktu, dalībvalstis var paredzēt, ka pilnīgi visiem izdevumiem, kas rodas darbības izbeigšanas procesā, vai kādai to daļai ir prioritāte, salīdzinot ar apdrošināšanas prasījumiem.

3. Dalībvalstis, kuras izvēlējušās 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto metodi, no apdrošināšanas sabiedrībām prasa, lai tiktu izveidots un kārtots speciāls reģistrs saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti pielikumā.

11. pants

Subrogācija, ko īsteno garantiju sistēma

Izcelsmes dalībvalsts var paredzēt, ka gadījumā, kad apdrošināšanas kreditoru tiesības pārņem garantiju sistēma, kas iedibināta šajā izcelsmes dalībvalstī, šīs sistēmas prasījumiem nepiemēro 10. panta 1. punkta noteikumus.

12. pants

Prioritāro prasījumu izteikšana pēc aktīviem

Atkāpjoties no Direktīvas 73/239/EEK 18. panta un Direktīvas 79/267/EEK 21. panta, dalībvalstis, kuras piemēro šīs direktīvas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto metodi, no katras apdrošināšanas sabiedrības prasa, lai tiktu nodrošināts, ka jebkurā brīdī un neatkarīgi no varbūtējas darbības izbeigšanas prasījumi, kuriem saskaņā ar 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir prioritāte, salīdzinot ar apdrošināšanas prasījumiem, un kuri ir reģistrēti apdrošināšanas sabiedrības kontos, būtu izteikti pēc aktīviem, kuri minēti Direktīvas 92/49/EEK 21. pantā un Direktīvas 92/96/EEK 21. pantā.

13. pants

Atļaujas atsaukšana

1. Ja attiecībā uz kādu apdrošināšanas sabiedrību ir nolemts sākt darbības izbeigšanas procesu, citiem nolūkiem, izņemot 2. pantā paredzētos, apdrošināšanas sabiedrības atļauju atsauc Direktīvas 73/239/EEK 22. panta un Direktīvas 79/267/EEK 26. panta paredzētajā kārtībā, ja vien atļauja nav atsaukta iepriekš.

2. Atļaujas atsaukums saskaņā ar 1. punktu neliedz likvidatoram vai jebkurai citai kompetento iestāžu izraudzītai personai veikt dažas no apdrošināšanas sabiedrības darbībām, ciktāl tās ir

atbilstīgas un vajadzīgas darbības izbeigšanas nolūkiem. Izcelsmes dalībvalsts var noteikt, ka šādas darbības veic ar izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes piekrišanu un tās uzraudzībā.

14. pants

Publicēšana

1. Kompetentā iestāde, likvidators vai jebkura persona, kuru kompetentā iestāde izraudzījusi šajā nolūkā, publicē darbības izbeigšanas procesa lēmumu saskaņā ar kārtību, kas paredzēta izcelsmes dalībvalstī, kā arī publicē darbības izbeigšanas lēmuma izvilcumu *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. Visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuras tika informētas par lēmumu sākt darbības izbeigšanas procesu saskaņā ar 8. panta 3. punktu, šāda lēmuma publicēšanu savā teritorijā var nodrošināt tā, kā uzskata to par vajadzīgu.

2. Lēmuma par darbības izbeigšanas procesa sākšanu publikācijā, kas paredzēta 1. punktā, norāda arī izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi, piemērojamos tiesību aktus un izraudzīto likvidatoru. To veic tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām, kurā informācija ir publicēta.

15. pants

Informācija, kas jāsniedz zināmiem kreditoriem

1. Kad darbības izbeigšanas process ir sākts, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes likvidators vai jebkura persona, kuru kompetentās iestādes izraudzījušas šajā nolūkā, par to tūlīt un individuāli ar rakstisku paziņojumu informē katru zināmo kreditoru, kura parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs ir citā dalībvalstī.

2. Paziņojumā, kurš minēts 1. punktā, jo īpaši noteikti termiņi, kas jāievēro, sodi, kas ir paredzēti sakarā ar šiem termiņiem, institūcija vai iestāde, kas pilnvarota saņemt prasījumu pieteikumus vai apsvērumus attiecībā uz prasījumiem un pārējiem pieņemtajiem pasākumiem. Paziņojumā tāpat norāda, vai ir jāpiesaka savi prasījumi kreditoriem, kuru prasījumiem ir prioritāte vai reāls nodrošinājums. Apdrošināšanas prasījumu gadījumā paziņojums cita starpā norāda darbības izbeigšanas procesa vispārējo ietekmi uz apdrošināšanas līgumiem, jo īpaši dienu, kurā apdrošināšanas līgumi pārstāj būt spēkā, un apdrošinātās personas tiesības un pienākumus attiecībā uz līgumu vai darbību.

16. pants

Tiesības pieteikt prasījumu

1. Visiem kreditoriem, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs ir kādā dalībvalstī, kas nav izcelsmes

dalībvalsts, to skaitā dalībvalstu valsts iestādēm, ir tiesības pieteikt prasījumus vai attiecībā uz tiem iesniegt rakstiskus apsvērumus.

2. Visiem prasījumiem, ko pieteikuši kreditori, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas kādā dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, to skaitā iepriekš minētās iestādes, piemēro tos pašus noteikumus un nodrošina to pašu grupējumu kā līdzvērtīgiem prasījumiem, ko var pieteikt kreditori, kuru parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas izcelsmes dalībvalstī.

3. Izņemot gadījumus, kad izcelsmes dalībvalsts tiesību akti paredz citādi, kreditors nosūta apliecināšanu dokumentu kopijas, ja tādi dokumenti ir, un norāda prasījuma veidu, tā rašanās dienu un tā summu, kā arī to, vai attiecībā uz šo prasījumu viņš prasa prioritāti, reālu nodrošinājumu vai īpašuma tiesību saglabāšanu, un kādas ir materiālās vērtības, uz kurām attiecas viņa nodrošinājums. Prioritāte, kas apdrošināšanas prasījumiem piešķirta ar 10. pantu, nav jānorāda.

17. pants

Valodas un noformējums

1. Informāciju paziņojumā, kurš minēts 15. pantā, sniedz izcelsmes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šajā nolūkā izmanto veidlapu ar virsrakstu visās Eiropas Savienības valsts valodās "Uzaicinājums pieteikt prasījumu. Termiņi, kas jāievēro", vai gadījumā, kad izcelsmes dalībvalsts tiesību akti paredz to, ka attiecībā uz prasījumiem tiek izteikti apsvērumi, veidlapu ar virsrakstu "Uzaicinājums iesniegt apsvērumus attiecībā uz prasījumu. Termiņi, kas jāievēro".

Tomēr, ja apdrošināšanas prasījuma turētājs ir kāds zināms kreditors, informāciju 15. pantā minētajā paziņojumā sniedz tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām, kurā attiecīgajam kreditoram ir parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs.

2. Ikviens kreditors, kura parastā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs ir kādā dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, var pieteikt savu prasījumu vai iesniegt apsvērumus attiecībā uz savu prasījumu šīs citas dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Tomēr šajā gadījumā viņa prasījuma pieteikumā vai apsvērumu izklāstā attiecībā uz šo prasījumu jābūt virsrakstam "Prasījuma pieteikums" vai "Apsvērumu izklāsts attiecībā uz prasījumiem" izcelsmes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām.

18. pants

Informācija, kuru kreditori saņem regulāri

1. Likvidatori regulāri un pienācīgi informē kreditorus jo īpaši par to, kā norit darbības izbeigšana.

2. Dalībvalstu uzraudzības iestādes no izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādēm var prasīt, lai tās informētu par to, kā norit darbības izbeigšanas process.

IV SADAĻA

KOPIĢI SANĀCIJAS PASĀKUMU UN DARBĪBAS IZBEIGŠANAS PROCESA NOTEIKUMI

19. pants

Ietekme uz konkrētiem līgumiem un tiesībām

Atkāpjoties no 4. un 9. panta, sanācijas pasākumu vai darbības izbeigšanas procesa sākšanas ietekmi uz turpmāk precizētajiem līgumiem un tiesībām reglamentē šādi noteikumi:

- darba līgumus un darba attiecības reglamentē vienīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami šim darba līgumam vai darba attiecībām;
- līgumu, kas piešķir tiesības izmantot vai iegūt nekustamo īpašumu, reglamentē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;
- apdrošināšanas sabiedrības tiesības attiecībā uz kādu nekustamu īpašumu, kuģi vai gaisa kuģi, kas reģistrējams kādā valsts reģistrā, reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kuras pārvaldībā tiek kārtots attiecīgais reģistrs.

20. pants

Trešo personu lietu tiesības

1. Sanācijas pasākumu pieņemšana vai darbības izbeigšanas procesa sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu tiesības attiecībā uz materiāliem vai nemateriāliem, kustamiem vai

nekustamiem īpašumiem — kā noteiktiem, tā nenoteiktiem aktīvu kopumiem, kuru sastāvs laiku pa laikam mainās — kas pieder attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai un brīdī, kad sāk īstenot šādus pasākumus vai šādu procesu, atrodas kādā citā dalībvalstī.

2. Tiesības, kuras paredzētas 1. punktā, jo īpaši ir:

- tiesības realizēt vai uzdot kādam citam par pienākumu realizēt attiecīgos aktīvus un gūt peļņu vai ienākumus no šiem aktīviem, jo īpaši saskaņā ar kādu nodrošinājumu vai hipotēku;
- izņēmuma tiesības piedzīt prasījumu, jo īpaši, pamatojoties uz apķīlājumu vai šā prasījuma pārņemšanu saskaņā ar garantiju;
- tiesības atprasīt aktīvus vai prasīt kompensāciju par tiem no kādas personas, kuras valdījumā ir šie aktīvi vai kura tos izmanto pret tiesīgās personas gribu;
- lietu tiesības gūt labumu no aktīviem.

3. Tiesības, kas ierakstītas kādā valsts reģistrā un īstenojamas pret trešām personām, un kas ļauj iegūt lietu tiesības 1. punkta nozīmē, uzskata par lietu tiesībām.

4. Šīs direktīvas 1. punkts nav šķērslis tām darbībām spēkā neesamības, anulējuma vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 9. panta 2. punkta 1) apakšpunktā.

21. pants

Īpašuma tiesību saglabāšana

1. Tas, ka sākti sanācijas pasākumi vai darbības izbeigšanas process attiecībā pret apdrošināšanas sabiedrību, kas pērk kādu mantu, kura šādu pasākumu vai procesa sākšanas brīdī atrodas kādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurā sākti šādi pasākumi vai process, neietekmē pārdevēja tiesības, kuru pamatā ir īpašuma tiesību saglabāšana.

2. Sakarā ar to, ka sākti sanācijas pasākumi vai darbības izbeigšanas process attiecībā pret apdrošināšanas sabiedrību, kas pārdod kādu mantu, kurš šādu pasākumu vai procesa sākšanas brīdī atrodas kādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurā sākti šādi pasākumi vai process, pēc tās piegādes attiecīgo pārdevumu nevar anulēt vai atsaukt un pircējam nevar liegt iegūt šīs mantas īpašuma tiesības.

3. Šīs direktīvas 1. un 2. punkts nav šķērslis tām darbībām spēkā neesamības, anulējuma vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 9. panta 2. punkta 1) apakšpunktā.

22. pants

Ieskaits

1. Tas, ka sākti sanācijas pasākumi vai darbības izbeigšanas process, neietekmē kreditoru tiesības prasīt savu prasījumu un apdrošināšanas sabiedrības prasījumu savstarpēju ieskaitu, ja šādu ieskaitu atļauj tiesību akti, ko piemēro apdrošināšanas sabiedrības prasījumam.

2. Šis direktīvas 1. punkts nav šķērslis tām darbībām spēkā neesamības, anulējuma vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 9. panta 2. punkta 1) apakšpunktā.

23. pants

Regulēti tirgi

1. Neierobežojot 20. pantu, iznākumus attiecībā uz regulēta tirgus dalībnieku tiesībām un saistībām sakarā ar kādu sanācijas pasākumu vai darbības izbeigšanas procesa sākšanu reglamentē vienīgi tiesību akti, kas piemērojami minētajam tirgum.

2. 1. punkts neliedz nevienu no 9. panta 2. punkta 1) apakšpunktā minētajām darbībām spēkā neesamības, anulējuma vai neīstenojamības nolūkā, ko var veikt, lai netiktu ieskaitīti maksājumi vai darījumi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami minētajam tirgum.

24. pants

Neizdevīgi tiesību akti

9. panta 2. punkta 1) apakšpunkts nav piemērojams, ja persona, kas guvusi labumu no kāda visiem attiecīgajiem kreditoriem neizdevīga tiesību akta, pierāda:

- a) ka minētais tiesību akts ir saskaņā ar tiesību aktiem kādā dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, un
- b) ka konkrētajā lietā šie tiesību akti neļauj nekādi apstrīdēt minēto tiesību aktu.

25. pants

Tādu pircēju interešu aizsardzība, kuri ir trešās personas

Ja apdrošināšanas sabiedrība ar kādu dokumentu, kas pieņemts pēc kāda sanācijas pasākuma pieņemšanas vai darbības izbeigšanas procesa sākšanas, atlīdzības nolūkā atsavina:

a) nekustamo īpašumu;

b) kuģi vai gaisa kuģi, uz ko attiecas reģistrācija kādā valsts reģistrā, vai

c) tirgojamus vai cita veida vērtspapīrus, kuru pastāvēšana vai nodošana paredz ierakstu kādā tiesību aktos paredzētā reģistrā vai kontā vai kuri ir nodoti glabāšanai kādā centrālā depozītu sistēmā, ko reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti;

minētā dokumenta derīgumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas attiecīgais nekustamais īpašums vai kuras pārvaldībā tiek uzturēts attiecīgais reģistrs, konts vai sistēma.

26. pants

Nepabeigti tiesas procesi

Sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu ietekmi uz nepabeigtu tiesas procesu sakarā ar kādu mantu vai tiesībām, kas atņemtas apdrošināšanas sabiedrībai, reglamentē tikai tās dalībvalsts tiesību akti, kurā norit attiecīgais process.

27. pants

Administratori un likvidatori

1. Administratora vai likvidatora iecelšanu apliecina ar attiecīgā iecelšanas lēmuma apliecinātu kopiju vai kādu citu apliecību, kuru izdevušas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes.

Var tikt prasīts tulkojums tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām, kurā administrators vai likvidators vēlas darboties. Legalizācija vai cita līdzīga formalitāte netiek prasīta.

2. Visās dalībvalstīs administratori un likvidatori ir tiesīgi īstenot tās visas pilnvaras, kuras tie ir tiesīgi īstenot izcelsmes dalībvalstī. Personas, kuru uzdevums ir palīdzēt vai vajadzības gadījumā pārstāvēt administratorus vai likvidatorus, var iecelt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesa norises laikā, jo īpaši uzņēmējās dalībvalstīs un lai palīdzētu pārvarēt visas grūtības, ar kurām kreditori sastopas uzņēmējā dalībvalstī.

3. Īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem, administrators vai likvidators ievēro to dalībvalstu tiesību aktus, kurās viņš plāno darboties, jo īpaši tiesību aktus par

mantas realizēšanu un darbinieku informēšanas kārtību. Minētās pilnvaras nevar ietvert spēka pielietojumu vai tiesības lemt par tiesas procesu vai konfliktiem.

28. pants

Ieraksts valsts reģistrā

1. Administrators, likvidators vai jebkura cita izcelsmes dalībvalstī atbilstīgi pilnvarota iestāde vai persona var prasīt, lai sanācības pasākums vai lēmums sākt darbības izbeigšanas procesu tiktu reģistrēts zemes grāmatā, tirdzniecības reģistrā un visos citos valsts reģistros, kas pastāv pārējās dalībvalstīs.

Tomēr, ja kāda dalībvalsts paredz, ka reģistrācija ir obligāta, 1. punktā minētā iestāde vai persona veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šādu reģistrāciju.

2. Reģistrācijas izmaksas uzskata par procesa izmaksām un izdevumiem.

29. pants

Dienesta noslēpums

Visām personām, kurām jāsaņem vai jāsniedz ziņas atbilstīgi saziņas procedūrām, kuras paredzētas 5., 8. un 30. pantā, jāievēro dienesta noslēpums tā, kā tas noteikts Direktīvas 92/49/EEK 16. pantā un Direktīvas 92/96/EEK 15. pantā, izņemot tiesu iestādes, kurām piemēro pastāvošos valsts noteikumus.

30. pants

Trešo valstu apdrošināšanas sabiedrību filiāles

1. Neatkarīgi no definīcijām, kas noteiktas 2. punkta e), f) un g) apakšpunktā, nolūkā piemērot šīs direktīvas noteikumus sanācības pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem attiecībā uz filiālēm, kas atrodas Kopienā un pieder pie apdrošināšanas sabiedrības, kuras galvenais birojs atrodas trešā valstī:

- a) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā filiālei piešķirta atļauja, kas paredzēta Direktīvas 73/239/EEK 23. pantā un Direktīvas 79/267/EEK 27. pantā, un
- b) "uzraudzības iestādes" un "kompetentās iestādes" ir šādas iestādes tajā dalībvalstī, kurā filiāle saņēmusi šo atļauju.

2. Ja kādai apdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, pieder filiāles vairākās dalībvalstīs, saistībā ar

šīs direktīvas piemērojumu katrai filiālei piemēro individuālu režīmu. Šo dalībvalstu kompetentās iestādes un uzraudzības iestādes cenšas saskaņot savas darbības. To pašu dara arī visi administratori vai likvidatori.

31. pants

Šīs direktīvas īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2003. gada 20. aprīlim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Valsts noteikumus, kas pieņemti, piemērojot šo direktīvu, piemēro tikai tiem sanācības pasākumiem un darbības izbeigšanas procesiem, kuri pieņemti vai sākti pēc 1. punktā paredzētā datuma. Pirms 1. punktā paredzētā datuma pieņemtos sanācības pasākumus un sāktos darbības izbeigšanas procesus reglamentē tiesību akti, kas tiem bija piemērojami pieņemšanas vai sākšanas laikā.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

32. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī.

33. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

A. LINDH

PIELIKUMS

SPECIĀLS REĢISTRS, KAS MINĒTS 10. PANTA 3. PUNKTĀ

1. Katrai apdrošināšanas sabiedrībai savā galvenajā birojā jākārtro speciāls to aktīvu reģistrs, kuri atbilst tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas un ieguldītas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem.
 2. Ja apdrošināšanas sabiedrība īsteno kā kaitējuma, tā dzīvības apdrošināšanas darbības, tai savā galvenajā birojā jāiekārto atsevišķs reģistrs katrai no šīm darbībām. Tomēr, ja kāda dalībvalsts pilnvaro apdrošināšanas sabiedrības īsteno dzīvības apdrošināšanas darbības un segt risku, kas paredzēts Direktīvas 73/239/EEK A pielikuma 1. un 2. punktā, tā var noteikt, ka minētajām apdrošināšanas sabiedrībām jāiekārto vienots reģistrs visām savām darbībām.
 3. Reģistrēto aktīvu kopējā vērtība, kas novērtēta saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem, nevienu brīdi nedrīkst būt zemāka par tehnisko rezervju vērtību.
 4. Ja uz kādu reģistrā ierakstītu aktīvu attiecas lietu tiesības par labu kādam kreditoram vai trešai personai, sakarā ar ko minēto aktīvu vērtības daļu nevar izmantot saistību segšanas nolūkā, šo faktu ieraksta reģistrā, un summu, kas nav izmantojama, neiekļauj kopējā vērtībā, kas minēta 3. punktā.
 5. Ja uz kādiem aktīviem, ko izmanto, lai segtu tehniskās rezerves, attiecas lietu tiesības par labu kādam kreditoram vai trešai personai, neizpildot 4. punkta nosacījumus, vai ja uz šādiem aktīviem attiecas īpašuma tiesību saglabāšana par labu kādam kreditoram vai trešai personai vai kādam kreditoram ir tiesība prasīt sava prasījuma un apdrošināšanas sabiedrības prasījuma savstarpēju ieskaitu, apdrošināšanas sabiedrības darbības izbeigšanas gadījumā rīcību ar šādiem aktīviem saistībā ar metodi, kas paredzēta 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā, nosaka izcelsmes dalībvalsts tiesību akti, izņemot gadījumus, kad minētajiem aktīviem piemērojams 20., 21. vai 22. pants.
 6. Brīdī, kad tiek sākts darbības izbeigšanas process, vairāk nevar mainīt saskaņā ar 1. līdz 5. punktu reģistrā ierakstīto aktīvu sastāvu un reģistros nevar izdarīt nekādus grozījumus, kas nav pārrakstīšanās kļūdu labojumi, ja vien to nav atļāvusi kompetentā iestāde.
 7. Neatkarīgi no 6. punkta likvidatoriem ir pienākums minētajiem aktīviem pievienot peļņu, ko tie dod, kā arī to tīro prēmiju summu, kuras iekasētas sakarā ar attiecīgo darbību laikā starp darbības izbeigšanas procesa sākšanu un apdrošināšanas prasījumu samaksu vai portfeļa nodošanu.
 8. Ja aktīvu realizācijas ieņēmums nesasniedz to novērtējumu reģistros, likvidatoriem jāsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm paskaidrojums.
 9. Dalībvalstu uzraudzības iestādēm jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas sabiedrības pilnīgi piemēro šā pielikuma noteikumus.
-